

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

econtra divitias non appetat, si primas Dignitates & subsellia non scientiæ, non virtuti, sed pecuniæ & favori obtingere viderit? Ita vitioso & funesto circulo ignorantia ac cordis corruptio Simoniam pariunt, & Simonia vicissim ignorantiam & virtutis contemptum fovet.

§. XVI.

Hinc etiam tria hæc vitia Simoniam, Optimatum latrocinia, & Clericorum incontinentiam Viri Sancti undecimi Sæculi majore præ ceteris virium conatu oppugnabant; sed ignorantia antiquæ Disciplinae causa fuit, quod in electione congruæ medicinae erratum fuerit. Duo ad tollenda tanta mala in Ecclesia supererant remedia, poenitentia, & censuræ in illos, qui poenitentiam recipere detrectarent. Poenitentia Canonicae usus, cujus exempla retuli, adhuc dum sub finem Sæculi undecimi vigebat, & tantum abest, ut quisquam eam plus æquo rigidam esse conquereretur, ut potius non nemo querelas moverit, quod recentiores & nullius aucto-

Pœnitentia.

Alex. II. ep.
29. 30. &c.

Petr. Dam.
Opusc. VII.
c. 10. 11.

auctoritatis Canones antiquum pœnitentiæ rigorem relaxarent. Sed opinio nescio quo fundamento invaluerat, quodlibet peccatum ejusdem speciei nova pœnitentia esse delendum, ita ut si, exempli gratia, unum homicidium pœnitentia decem annorum esset expiandum, ad expianda decem homicidia centum annorum spatium requireretur. Quod pœnitentiam impossibilem & Canones ridiculos faciebat. Hinc aliter hæc explicabant Veteres. Nolim inficias ire, ob majorem peccatorum ejusdem speciei numerum non nihil additum fuisse ad rigorem pœnitentiæ, quæ Episcoporum arbitrio & prudentiæ nunquam non relinquebatur, sed denique humanæ vitæ brevitati accommodabatur, & nemini, nisi ob quædam enormia crimina pœnitentia perpetua injungebatur.

Ex quo pœnitentia nimium ex-
 tensa quibusdam impossibilis effecta
 est, succedere compensationes, qua-
 les in Decreto Burchardi, & in Pe-
 tri Damiani Scriptis leguntur, nem-

Hist. lib.
LVIII.
§. 52.

Petr. Dam. vit. SS. Rod. & Dom. c. 8. 10. pe Psalms, Genuflexiones, flagella, eleemosynæ, peregrinationes, quæ omnia sine sincera cordis conversione peragi possunt. Ita aliquis Psalmos recitans, aut humeros flagellis proscindens, & paucis diebus plurimum annorum pœnitentiam redimens, neutiquam illum fructum, quem illa produxisset, referebat. Quippe non satis longa & frequenti reflexione compunctio cordis excitabatur, aut confirmabatur, mala consuetudo non destruebatur, non satis longo tempore malæ occasiones devitabantur, non satis temporis virtutibus vitio consuetudo contrariis acquirendis concedebatur, quia hæc omnia Genuflexiones aut orationes vocales non præstabant. (*) Pœnitentia a tertio peracta multo minus proderat, & verbera, quibus se Sanctorum monachorum

(*) Quamvis in his piis operibus & exercitationibus externis vera cordis conversio non sit posita, sunt tamen signa & sincera pœnitentiæ indicia. Sed Fleurio secundum antiquam Disciplinam non satis est, peccatorem sincere emendationem promittere, & opera sibi injun-

rum aliquis pro alio affligebat, non
 erant congrua illi peccatori medicina.
 Non enim peccatum ita se habet, ut
 contractum æs alienum, a quo libera-
 tur debitor, etiamsi alius pro ipso, &
 quocunque demum modo, solverit, sed
 morbus est, non in alieno, sed in pro-
 prio peccatoris corpore curandus.
 Unde in Concilio Nationali, in Anglia
 anno septingentesimo quadagesimo
 septimo celebrato, poenitentia ab alio
 peracta damnata est, addita memora-
 bili causa; quod si poenitentia per
 alium impleri posset, divites facilius
 quam pauperes contra claram Evan-
 gelii Doctrinam salvarentur.

tom. 9. Conc.
 p. 1565.
 Hist. lib.
 XXXVIII.
 §. 14.

Abusibus accenseri debet poeni-
 tentia coacta, cujus exempla in Hi-
 spania Sæculo septimo invenio. Præ-
 terea Episcopi, cum complures pec-
 catores poenitentiae jugo collum nol-
 lent submittere, delatis ad Comitum
 querelis Principes rogarunt, ut per-

Concil. Tol.
 6. Hist. lib.
 LIV. §. 23.
 24.

K k 3

vica-

cta peragere, sed requirit, ut Pœnitens ante
 Absolutionem per congruum & sufficiens tem-
 poris spatium se peccato actu renunciasse com-
 prober.

Conc. Trib. vicaces potestate sæculari ad eam re-
an. 895. c. 2. cipiendam compellerent. Profecto
 hi viri non perspiciebant Pœnitentiæ
 naturam, quæ in dolore & conversio-
 ne cordis posita est. Ita enim pecca-
 tor, qui, ut Divinæ Justitiæ satisfaciat,
 ultro a se ipso pœnas exigit, eodem
 loco habitus fuisset, ac latro, qui
 ab humano Iudice invitus plectitur.

Hist. lib. LI. §. 8. In censum pœnitentiæ coactæ illud
Nic. I. ep. 66. refero, quod Episcopi reis non pœni-
 tentibus prohibuerint, ne carnibus ve-
 scerentur, ne lineis vestibus uteren-
 tur, & præter multa alia similia ne
 equitarent. Si rei Episcopis obse-
 cuti fuerunt, admiror non pœniten-
 tium docilitatem, si morem non ges-
 serunt, admiratione digna est Episco-
 porum simplicitas.

§. XVII.

Alterum adversus vitiorum tor-
Censuræ. rentem in Sæculo X. remedium erat,
 contumaces excommunicare aliis-
 ve Censuris Ecclesiasticis coercere.
 Optimum revera remedium! sed quia
 modus non servabatur, effectum est
 inutile. Censuræ illis solum pœnæ
 sunt;